

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 22 LIPCA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

z Rygi 14go Lipca. JEGO CESARSKA MOSC Najiaśniejszy PAN dnia 10go t. m. przybył do Dynaburga, i tegoż dnia udał się w dalszą podróż do Stolicy.

Dnia 10go wieczorem Jego Cesarska Wysokość Cesarzewicz i Wielki Xiążę Konstantyn Pawłowicz z Kowna przybył do Rygi, i po dwóch godzinach, udał się także w dalszą podróż do St. Petersburga. (z Gaz. Rysk. Zusch.)

S. Petersburg dnia 11go Lipca.

Jenerał Kawalerii Hrabia Bennigsen, Naymiłosciwiey mianowany Kawalerem orderu Sgo Wielkiego Mieczennika i Zwycięzcy Jerzego, 1szej klasy wielkiego Krzyża.

— Xiążę Oranii przysłał Jenerałowi Majorowi Benkendorfowi dwie srebrne trąby dla półków Talskiego piechotnego, i 2go Jegierskiego, z napisami na tych trąbach, *Amszterdam*, i dzień weyścia tych półków do tego miasta. Oprócz tego przysłał złotą szpadę dla samego Jenerała Maiora Benkendorfa z napisem *Amszterdam i Breda*. Na przyięcie i użycie tak tych trąb, iako i szpady, nastąpiło naywyższe zezwolenie. (z Pocz. Póln.)

W Naywyższych JEGO CESARSKIEY MOSCI Najiaśniejszego PANA rozkazach, danych w głównej kwaterze w *Paryżu* dnia 16go kwietnia, w promocyach wcyskowych czytamy: za okazaną szczególniejszą waleczność w bitwach dnia 7go, 11go, 14go, 15go, i 17go Augusta przeszłego 1813 roku: Grenadyerskich Jegierskich półków: 8go Podpółkownik *Sliuniaiew* mianowany Półkownikiem: 29go, Sztabś Kapitan *Sanders* Kapitanem. (z Gaz. St. Peter. Akad.)

Ogłoszenie od Minskiego Guberskiego Rządu.

Od Minskiego Guberskiego Rządu czyni się wiadomo, że z powodu upłynienia trzech lat w terażniejszym roku od Szlacheckich Wyborów, dla zjazdu Szlachty do Guberskiego miasta *Minska*, w celu uczynienia nowych Wyborów na następne trzy lata, do różnych Urzędów, naznaczony iest termin dnia 26go następnego miesiąca Augusta terażniejszego roku: z tém, aby oprócz znajdujących się w Gubernii, i nie obecni Obywatele Szlachta na naznaczony termin nie odmiennie do *Minska* przybyć chcieli — Dnia 11go Lipca 1814 roku.

Ze Swistocz dnia 2go Lipca.

Dnia 28 i 29 Czerwca odbyły się publiczne examina roczne w tutejszym Gimnazjum w przytomności licznie zgromadzonych gości tak woyskowych jako i cywilnych, oraz delegowanych od Sądów Powiatowych Gubernii Grodzieńskiej, gdzie z wielkim ukontentowaniem przytomnych młodź szkolna zdawała sprawę z postępów swych w naukach. Przy końcu examinu Dyrektor tego Gimnazjum i Szkół Gubernii Grodzieńskiej JP. Krusiński miał krótką przemowę zachęcając uczniów, ażeby chwile wolne od pracy szkolney,łożyli na przypominanie sobie dawanych nauk. Po ukończonym Examinie przytomni goście wraz ze zgromadzeniem Nauczycielów i uczniów udali się do Kościoła, gdzie Kapelan Gimnazyalny JX. Misztowt miał mowę wiele wybornych myśli i zdań zawierającą, w której dowodził młodzieży, iż tak się prowadzić powinna, aby zamiarom Twórcy w tém życiu odpowiadając, starała się usposobić na usługi Monarsze i kraju. Po odśpiewaném *Te Deum* nastąpiło zamknięcie szkół.

Z celujących Uczniów w naukach są następujący:

Z Klasy I. Antoni Jelec, Kazimierz Houwalt, Bogdan Czuloski, Karol i Konstanty Parczewscy, Aurelian Eysymont, Tymoteusz Misiewicz, Alexander Milkiewicz, Alexander Olszewski, Grzegorz Kitaiewski, Jan Kamiński, Mikołaj Kaczanowski, Stefan Szczerba.

Z Klasy II. Felix Poradowski, Franciszek, Celestyn i Floryan Kollataiowie, Kazimierz Małachowski, Jan Kaszuba, Paweł Mrozowski, Aloizy Kiernożycki, Seweryn Rajuniec, Tadeusz Bohatyrowicz, Józef Abrahamowicz, Tomasz Kraskowski, Jan Nikonowicz, Józef Dawidowicz, Piotr Skrodzki, Kazimierz Bayraszewski.

Z Klasy III. Ignacy Bruszewski, Piotr Kozłowski, Józef Bulharyn, Onufry Chodakowski, Jan Dziekoński, Józef Krasowski, Tadeusz Niemcewicz, Alexander Kretowicz, Felix Okienicz, Józef Wiercinski, Grzegorz Woszczelłowicz.

Z Klasy IV. Stanisław Eysymont, Karol Niemcewicz, Jan Kruszewski, Stanisław Mrozowski, Richard Nowicki, Wincenty Grzymała, Antoni Godlewski, Ignacy Skalski, Kazimierz Polkowski, Michał i Floryan Zublewiczowie.

Z Klasy V. Wiktor Hellman, Józef Kowalewski, Wincenty Giecołd, Franciszek Starowolski.

Z Klasy VI. Antoni Kadłubowski, Ignacy Małczyński, Jan Kanty Krusiński, Jan Kiernożycki, Zygmunt Nowicki.

z Międzyrzecza dnia 25 Czerwca.

Dzwony Kościoła tutejszego XX. Pijarów ogłosiły śmierć niegdy JW. Jana Steckiego Chor. W. Kor. orderów Polskich Kawalera — Naytroskliwsze staranie od momentu zastąpienia zmarłego, nieodstępnie bawiący familii — naygorętsze codzienne modły do Naywyższej Istności od sług i poddanych, i różnego wyznania w właściwych im przybytkach, zamierzonego kresu życia oddalić nie zdołały — Zszedł więc w wieku życia swego 77. Po dziesięcio-miesięcznej słabości w dniu 24tym miesiąca Maja r. b. Okryła się nie powierzchowną tylko żałobą liczna familia, która straciła nayukochańszego Dziada, Oyca, i Krewnego — Przywdzieli tę sąsiedzi, bo rozstali się z miłym sąsiadem i przyjacielem, okryli się nią słudzy, bo stracili w nim Pana sprawiedliwego i łaskawego; uczuli tę stratę wszyscy, którzy z dobroczynney Jego ręki, za to że byli, lub mieli być użytecznymi swemu Kraiowi, pomoc odbierali — Jak żył, tak i umarł z cnotami Obywatelskimi, dokonał życia swego po Katolicku, bo opatrzony SS. Sakramentami — spokojnie patrząc na ostateczny, a nie odbity koniec swój — Zeby pozostałej familii nie zostawił zarodku nieukontentowania, rozdzielił swój między nią majątek przed laty kilką napisanym Testamentem — osobną zaś ostatnią wolą różne różnym Dobrodziejstwa przeznaczył, i obchodu pogrzebowego porządek przepisał; który z uszanowaniem nie wygasłym familia skuteczniac, szanowne zwłoki Jego na widok publiczny do Sali Pałacowej wyniosła — Tam stały wystawione przez dwa tygodnie przy nieustannych M. S. ofiarach od licznie zgromadzonego Duchowienstwa odprawianych — Po upłynionym tym czasie w przytomności niezliczoney liczby rozmaitego Stanu i kondycyi Osób, które rozmaite obowiązki, dla oddania winney mu czci zgromadziły — zaproszony JW. JX. Biskup Ł. i Z. Cieciszowski orderów

Alex. New. i O. B. Kawaler, wiekiem i cnotami ozdobiony, śmiertelne reszty zmarłego z Sali Pałacowej do Kościoła XX. Pijarów wyprowadził — Przy wzięciu Ciała, JW. Boreyko Wacław B. M. P. R. i orderu S. Anny 2giej klasy Kawaler, w imieniu sąsiad i przyjaciół, mianą mową; wystawił wielkość straty przez zasługi w życiu Obywatelskim i domowym — Tym sprawiedliwie o nich mówił, że sam tych hołd odbiera w tej Prowincyi, w której przewodniczył — Przy włożeniu na Karawan, miał mowę pogrzebową znany z swych talentów i wymowy JX. Kulikowski — Nad pięknoscią tę nie będę się rozwodził, dość jest; gdy wymieniam Autora; a każdy kto go zna, z tej strony nie inną utworzy opinią — Po wprowadzeniu do Kościoła, i złożeniu na wspaniałym Katafalku Ciała, miał mowę JX. Grabowski Rektor Szkół pobożnych, mówił jako Naczelnik Zgromadzenia swego przejęty wdzięcznością za łaski świadczone zmarłego, z których najswieższa, kiedy cała budowa ogniem znacznie uszkodzoną została hojnością ś. p. JW. Steckiego do pierwszego Stanu przywrócona — Dnia drugiego JW. JX. Biskup żalobną odprawił Mszę Świętą, po której JX. Wedykowski K. K. Ł. i Proboszcz Taykurski znany nie tylko w tym Kraju, lecz i w graniczącym Xięstwie Warszawskim z swą wymową miał pogrzebowe Kazanie — Dnia następnego odprawił żalobną ofiarę JX. Michał Skierniewski Kanclerz K. Ł., po której JX. Kmita Prefekt Szkół pobożnych pogrzebowe miał Kazanie; po nim z zgromadzeniem Uczniów Szkoły Powiatowej Rowieńskięj tu zafundowanęj pod dozorem XX. Pijarów wybrany JPan Józef Kołysko miał mowę, w której wystawił dobrodzieystwa dla tegoczesnych i przyszłych pokoleń, przez powiększone fundusze tak dla Szkoły tutejszēj, iako i Gimnazjum Woll. celem rozszerzenia światła: czucie zgodne z wymową było rozrzewniające — Tegoż dnia po obiedzie JW. Pasterz przytomnością swoją zaszczyć raczył przeniesienie Ciała do Kościoła XX. Dominikanów w Niewirkowie gorliwością o rozszerzenie Religii zmarłego wymurowanego, opatrzonego, i w którym dla siebie grób przeznaczył — Wyprowadzenie Ciała z Kościoła XX. Pijarów uprzedziła Pogrzebową mową przez JX. Szymkowicza Profesora Fizyki — Prowadzone było Ciało do pół Rynku przez liczne Duchowieństwo mające na czele swoim JW. Pasterza, który oddawszy to JX. Rektorowi, uprzedził dla przyjęcia w Kościele XX. Dominikanów przewiezienie — Spiewanie Duchowieństwa i ludu, piękna, stale utrzymywana Muzyka, mowy Pogrzebowe, te to odmiany powiększały okazałość obchodu, a wieczor spokojny licznemu światłu piękności dodawał — Tym porządkiem nakoniec doprowadzone było Ciało, które przyjął JW. Pasterz, i złożone na równie pięknym Katafalku, przy czém miał mowę z Zakonu Kaznodziejskiego — Dnia ostatniego JW. Pasterz nie zmordowany tam, gdzie pociechę przynieść może, ostatnią odprawił Mszę Świętą żalobną, po której JX. Skierniewski Kanclerz miał pogrzebowe Kazanie — Potrzeba żeby to było ostatnie, by dopełniło piękności pierwej wzmiankowanych przed spuszczeniem do Grobu tak Stanu Duchownego iako i Świeckiego, różni w mowach swoich ostatnią część zmarłemu oddali — Familia żalem przejęta i wdzięcznością za podniesiony trud swego Pasterza, i za oddanie ostatniej posługi Obywatelstwu, nie mogąc swych sił zebrać, by te uczucia oświadczyć, wybrała z pomiędzy siebie krwią połączonego W. Wincentego Zagurskiego, który w mowie swojej połączywszy z swemi onęj czucia, zyskał pochwały zgromadzonej Publiczności, i wraził przekonanie, że młode lata poświęcił pracy udoskonalającej i usposabiającej go być pożytecznym Krajowi i Obywatelom — Po nięj odniesione zostały Zwłoki na ręku krewnych do Grobu, każdy prawie miał za zaszczyt, do tej ostatnięj należeć usługi; a wyrządzona iak dowodzi zasług zmarłego, tak też nawzajem uniesmiertelnic ich pamięć powinna.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N I E M C Y

z Manheimu dnia 7go Lipca n. s. Dziś o godzinie 8 w wieczor Najjaśniejszy Cesarz Rossyjski przybył do tego miasta. Zabawiwszy czas nieiaki w zamku rezydencyonalnym, odiechał w ekwipażu Wielkiego Xięcia do Bruchsal, gdzie od kilku dni znajdnie się Najjaśniejsza Cesarzowa, ze Swoją N. Matką i Siostrami. Grom dział, odgłos dzwonów i radość powszechna ludu przyjęty i towarzyszyły Wielkiemu Monarsze. — W Koblenz Najjaśniejszy PAN uczynił rewia korpusu Saskiego, pod wodzą Jenerała Thielemann — Wielka główna kwatera wojsk Rossyjskich dnia 4go Lipca n. s. przybyła do Würzburga. Jenerał Feldmarszałek Hr. Barclay de Tolly oczekiwał w Rastadt na przyjęcie Najjaśniejszego PANA.

Dnia 20go Czerwca (2go Lipca) pierwsza kolumna wojsk Rossyjskich powracających z Francyi przybyła do Wrocławia, pod wodzą Jenerała Szuwalowa; dnia 24go i 26go Czerwca (6go i 8go Lipca) przechodził przez toż miasto 32 tysięczny korpus Jenerała Sackena. Władze wojskowe i Cywilne miasta Wrocławia przyjęły Rossyjskich bohaterów z tą uroczystością, i z tém weselem, iakie się ich męstwu i sławie należa. Feldmarszałek Hrabia Kalckreuth dawał dla Jenerałów Barona Sackena, Xięcia Szczerbatowa, Hrabiego Lieven i Jenerała Zassa, obiad i bal, a w ogrodzie był przygotowany Festyn z piękną illuminacją i stosownemi transparentami.

W Wiedniu twierdzone, że Drukarnia Dworska pod zapartemi drzwiami pracowała, że miały być wkrótce ogłoszone ważne ustawy względem papierów Skarbowych, i że za 45 milionów Antycypacyjnych biletów z kursu wyiąć miano: wszystko to iednak zdaie się być odłożone aż do ukończenia Kongressu.

Pisma publiczne w Niemczech zaczynają czynić wzmiankę o potrzebie i wspólnej korzyści, iakieby mogły wyniknąć, gdyby Szwajcarya przyłączyła się do Ciała Państwa Niemieckiego — Rozszerzona w kilku gazetach pogłoska, iakoby Hannover miał się dostać Prusom, została urzędownie zaprzeczona. Pochlebiamy sobie powszechnie w Niemczech, iż Francya powróci zabrane Skarby literatury i sztuki. Chociaż w traktacie o tém nie masz wzmianki, niektórzy iednak twierdzą, iż powrót wydartęj własności sam się przez siebie rozumie; inne zaś, że w tym względzie tajemną zrobiono umowę. Do tej iednak pory nie masz wiadomości, aby zwrot podobny w którymkolwiek miejscu nastąpił. (z Gaz. Berlin. i Rysk.)

F R A N C Y A.

Monitor zawiera wyrok Królewski 1go Lipca, urządzający korpus Marynarki Francuskięj, i to wszystko co się tego przedmiotu tycze. Korpus Oficerów składa się z 10ciu Wice Admiratów, 20tu Kontr Admiratów, 100 Kapitanów okrętów liniowych, z których 40tu 1szej, a 60 2giej klasy, 100 Kapitanów fregat, 400 Poruczników morskich, i 500 Chorążych. — Drugie urządzenie tycze się Oficerów morskich, którzy wychodzą z czynnej służby, ustanawia ich płatę, i dozwala Porucznikom i Chorążym morskim, z zatrzymaniem części swojego żołdu, służyć na okrętach Kupieckich.

Minister wojny, Hr. Dupont do P. Desbureaux, Wielkorządcy 5tęj dywizyi wojennej, pod 30tym Czerwca z Paryża wydał rozkaz dzienny, który w Strazburgu został ogłoszony, i zaczyna się od tych słów: „Król powziął wiadomość, że wielu jeńców wojennych Francuskich powracających do Francyi, którzy swoje oswobodzenie z długiej niewoli winni są iedynie staraniom J. K. Mości i podpisanemu pokoiowi, okazują duch wcale naganny, i dozwalaia sobie mów i oświadczeń godnych ukarania. Kiedy Naród, kiedy całe wojsko, powrót Króla z uniesieniem obchodzi, i śpieszy złożyć Mu uroczystą przysięgę wierności, kiedy wszystkie nadzieie łączą się w iednym punkcie przywiązania i posłuszeństwa dla Monarchy; nie przystoi na żadnego poddanego, a

tym mniéy na tych, którzy karność wojskowej ulegają, mieszać tę powszechną zgodność uczuć radości i szczęścia, i swoje sprzeczne mniemania stawiać przeciwko wyrazom powszechnej woli Narodu;” — W dalszym ciągu Minister poleca Wielkorządcy, aby przeciwko téj nieprzyzwoitości użył potrzebnych i iak najmocniejszych środków.

Taż Gazeta *Monitor* pod 5tym Lipca zawiera w téj saméj materji rozkaz dzienny Ministra wojny do wszystkich na pograniczu dowodzących Jenerałów przestany, przez który tymże Jenerałym są przepisane prawidła, iak mają czuwać i postępować względem wojskowych Francuskich, powracających z niewoli woiennej.

Na posiedzeniu Izby deputowanych dnia 5go Lipca, Minister *Montesquiou* podał Izbie ze strony Króla projekt do prawa względem wolności druku; składa się on z dwóch rozdziałów, 1szy o ogłoszeniu *Dziół*, 2gi o *Policyi druku*. — Pierwszy stanowi, że dzieła przechodzące 30 arkuszy w druku, mogą być ogłoszone bez poprzedniczej cenzury, równie też dzieła, nawet bez względu na liczbę arkuszy: 1) Pisane w obcych i umarłych mowach. 2) Rozporządzenia duchowne, listy Pasterskie, Katechizmy, i Książki naukowe. 3) Pisma processowe, prawne, podpisane przez Adwokata. 4) Pisma towarzystw uczonych upoważnionych przez Króla. — Względem innych tu niewymienionych, Dyrektor Jeneralny handlu Książek w *Paryżu*, i Prefekci w Departamentach mogą, podług okoliczności, rozkazać, aby te do Cenzury przed ogłoszeniem oddane były. Jeśli dwóch najmniej Cenzorów osądzą pismo być paszkwilem, niebezpiecznem spokojności publicznej, albo przeciwnym 11temu Art. Konstytucyi stanowiącemu powszechne zapomnienie, albo nakoniec obrażającym dobre obyczaje, Dyrektor Jeneralny nie dozwala ogłaszać go drukiem. — Osóbna Kommissya z 3ch *Parów*, 3ch *Deputowanych* i 3ch *Kommissarzy Królewskich* złożona roztrząsa, po podaniu sobie raportów, powody iakie miał Dyrektor w zabronieniu drukowania dzieła, i potwierdza je albo uchyla. — Gazety i pisma peryodyczne nie mogą wychodzić, tylko za upoważnieniem Królewskiem. — Rozdział 2gi zawiera zwyczajne urządzenia *Policyjne* względem drukarzy i handlujących Książkami.

Wyrokiem Króla ustanowiona jest zwyczajna Rada Stanu, która się z 25ciu Radców składa: oprócz tego do służby nadzwyczajnej jest Radców 14, honorowych 24: między temi są *PP. Frochot*, dawniejszy Prefekt *Paryża*, *Otto*, były Ambasador, Jenerał *Mathieu*, *Dumas*, *Bourienne*. — Król także mianował 50 Urzędników do odbierania i przedstawiania prośb, *Maitres des requetes*. — Rada Królewska składa się z Xiążąt krwi, Kanclerza, Ministrów, Radców Stanu, i *Maitres des requetes*. Dzieli się na wydziały, *Prawodawstwa*, *Spraw wewnętrznych*, *Finansów*, *handlu &c.* Pensya Radców Stanu jest 12,000 frank. oprócz 4,000, które są im przydane, iako Członkom wydziałów. Zwyczajni *Maitres des requetes* mają 4,000 franków, oprócz 2,000 z wydziału, do którego należą. Sekretarz Rady Stanu 15,000 franków.

Ustawa porządkowa, którą dla siebie ułożyła Izba Deputowanych, zawiera obszérne przepisy, które zapobiedz powinny nieprzyzwoitościom, iakie we *Francyi* od początku rewolucyi towarzyszyły wszystkim publicznym zgromadzeniom. Co się tycze zbierania głosów, postanowiono, że względem projektów do prawa Członkowie rzucać będą galki, z których białe oznaczają przyjęcie, a czarne odrzucenie: względem zaś mniéy ważnych przedmiotów większość zdań oznaczona będzie przez powstanie Członków z miejsc swoich. — Ważniejszym jeszcze był wniosek Pana *Dumoralta*, aby Ministrowie byli wezwani do złożenia Izbie wiadomości o stanie Narodu. Deputowany ten w mowie swojej rzekł: „Ci, którzy nas tu wysłali, przez pamięć na przeszłość o przyszłość troskliwi, trwożą się obecnym nieładem w rozmaitych częściach Administracyi. Potrzeba odważnie do ran krajowych zbliżyć doświadczenia żelazo, nim gangrena ogarnie

inne części ciała. Coroczne wystawienie sytuacji Państwa jest bardzo zbawiennym środkiem, lecz o wartości jego sądzić nie należy ze skutków tych fałszywych doniesień, iakie za przeszłego Rządu składane były.”

Ciało Xięcia *Massy* (*Regnier*) uroczyscie w *Panteonie* pogrzebione zostało.

Część staréj gwardyi, która okazywała ducha niespokojności, i wzbroniła się przystać na zniżenie dziennej płaty z 25ciu na 15tu soldów, odesłana została do *Tulonu*; inne także oddziały gwardyi ze Stolicy oddalono. (z *Gaz. Berlin. i Rysk.*)

D A N I A

Gazeta *Allg. Zeit.* donosi z *Kopenhagi* pod 28 Czerwca, co następuje: „Wszystko jest teraz u nas na stopie pokoju, i mamy naylepsze nadzieje o skutkach negocyacyi *Kommissarzów Mocarstw Sprzymierzonych*, którzy 21go t. m. na fregacie *Daphne* do *Norwegii* odpłynęli, i którym Xiąże *Krystyan* potrzebne pasporta dla przybycia do *Chrystyanii* posłał. — Z *Norwegii* mamy wiadomości, że tam wszystko aż do 14go t. m. było w pokoju, i trwał tajemny dowóz zboża ze *Szkocyi i Hollandyi*. Tymczasem Rząd *Szwedzki* trwa w zamiarze przyłączenia *Norwegii*, i oświadcza się głośno z niechęcią przeciwko Rządowi *Duńskiemu*, którego wpływowi przypisuje opór i powstanie *Norwegianów*. Doszły do wiadomości listy wiezione przez *Gyldenpalma*, z których jeden od Xięcia *Ferdynanda* do Brata swego bardzo nie ortograficznie pisany, który tu i we *Szwecyi* w rękopismach krąży, jest nieprzyjemny Rządowi. Twierdzą, że *P. Morris*, który prosto z *Anglii* do *Chrystyanii* przybył, przywiózł z sobą tymczasowe tajemne instrukcje; Sejm został natychmiast nadzwyczajnie zwołany, i ten ma stanowić o losie *Norwegii*. Anglicy blokują jednak ściśle brzegi tego kraju: w ostatnim tygodniu znowu zabrali trzy okręty *Norwesk*ie. Plan *Szwecyi*, gdyby przyszło do wojny, jest wylądować pod *Chrystyanią*, iako w punkcie nayślabszym, 18 tysięcy woyska; na granicach zaś lądowych, które z powodu twierdz, gór i wąwozów, są bardzo trudne do przebycia, wystawić tylko korpus obserwacyiny. — W *Kopenhadze* oczekują ratyfikacyi traktatów z *Mocarstwami lądowemi*. Wynagrodzenie *Prus* za zabrane okręty, za które z początku siedm milionów żądano, zeszło na półtora miliona talarów, mających się wypłacić w odległych terminach.

Gazeta *Frankfortska* donosi, że w *Kopenhadze* zawsze pochlebiano sobie, iż rzeczy z *Norwegią* po przyjacielsku ukończone zostaną. Wydanie pasportów *Kommissarzom Dworów Sprzymierzonych*, i to, że Xiąże *Krystyan* pisząc ostatnią razą do Króla *Duńskiego*, nie podpisał się Królem, ale tylko Xiążęciem, zdaie się potwierdzać te nadzieje. Donoszą nakoniec ze *Sztokolmu*, że w *Norwegii* otrzymana wiadomość o zabranii przez *Szwedów* kilku okrętów ze zbożem, wzbudziła powszechne nieukontentowanie i obawę.

Przez pokoy zawarty z *W. Brytanią, Islandyą*, ta wyspa na północnem morzu położona, po kilkoletnim rozłączeniu, i doświadczywszy rozmaitych losów, należąc czasem do *Anglii*, iako kray podbity, czasem składając naród niepodległy, powraca znowu pod Panowanie *Danii*. (z *Gaz. Wiedeń.*)

S Z W E C Y A

Dnia 6go Czerwca do *Deputacyi miasta Sztokolmu* Xiąże *Następca Tronu* w odpowiedzi swojej, co się tycze *Norwegii*, rzekł: „Męstwo i wytrwałość woyska, jeśli tego potrzeba będzie, przywiodą do skutku umowy zaręczające połączenie *Norwegii* ze *Szwecyą*. Umowy te wsparte powagą *Mocarstw*, które dla dobra *Północy* to połączenie potrzebnem być osądziły, nie mogą nie być wkrótce uskutecznione. *Normandczykowie* otrzymają to wszystko, co się im słuszenie i sprawiedliwie należy. Król jest gotów na wszystko dla nich zezwolić, co się tylko honorowi *Szwecyi* i pomyślności jej handlu nie przeciwi. *J. K.* Mość nie żądał przyłączenia *Norwegii* dla pomnożenia swej siły, ale bardziej dla tego, aby ugruntować

wać na przyszłość wieczny pokój między obydwoi kraiami. *Norwegia* nie może obawiać się żadnego podwyższenia podatków, owszem oczekiwać powinna, iż przez swój związek ze *Szwecją* otrzyma ulgę w swoich ciężarach, i tyle tysięcy rąk oderwanych od roli dla popierania i walczenia za sprawę nie słuszną, powrócone będą zwyczajnym zatrudnieniem swoim. Jeśli *Normandczycy* znają swój prawdziwy pożytek, tedy skłonią ucha na głos obowiązku, rozumu i ludzkości. Unikać będą wojny, której skutek nie może być dla nich tylko nieszczęśliwym, i nie narażają się na nieuchronną konieczność wystawienia na spustoszenie oycyzny swojej, dla tego szczególnie, aby nasycili chęć sławy, i przywidzenie jednego człowieka. Król Duński odstąpił praw swoich do *Norwegii*, i nigdy żadne odstąpienie uroczystszym nie było. Zawszem się spodziewał, iż to połączenie przyjdzie do skutku; ale nigdy o tym większej, jak w tym momencie, nie miał pewności. Zaręczone od całej Europy w krótkim czasie spełnić się musi, jeżeli tylko szczerze chcieć będziemy. Nasze środki są wielkie, nasze wojsko jest waleczne i do wojny wezwyczajone: a jedność między Królem i Narodem jest przeciwko wszystkim zmianom czasu i wypadkom upewniona. Jeżeli się na jaki czas od was jeszcze oddalę, to tylko dla tego, abym walczył za wasze dobro, i ugruntował na zawsze swobodę i niepodległość *Szwecyi*."

TURCYA

z *Konstantynopola* 10go Czerwca n. s. Kiedy w *Widdyniu* niesnaski pomiędzy janczarami składającymi załogę tej twierdzy, i jej Rządcą *Hafyz-Aly-Baszą*, nie zostały jeszcze zupełnie uspokojone; gdy w *Serwii*, gdzie mimo pozornej ciszy, nigdy zupełnie umysły usmierzane nie były, zaczyna się okazywać niepokój; w *Bośni* Stolica Prowincyi, *Sarajewo*, a w *Hercogowinie* *Bey Mostaru*, wypowiedzieli zupełnie posłuszeństwo *Baszy*, i grożą na Południu *Albanii* pożarem nowej wewnętrznej wojny. *Beglerbey Rumelii*, *Behram Basza*, z korpusem od 12tu do 100tu tysięcy ludzi, zbliżył się do granic niższej *Albanii*, i okazywał zamiar, iakoby chciał uderzyć na *Aly*, *Baszę Janiny*, który też ze swojej strony, na pierwszą wieść o tym poruszeniu, osadził swoimi Albanczykami wszystkie przetochy i uczynił potrzebne rozporządzenia do obrony. Tymczasem gdy *Aly Basza* odciągnął wojska swoje od oblężenia *Pargi*, i musiał z tego powodu odstąpić przedsięwzięcia względem tej twierdzy, mieszkańcy iey korzystając z tego, uczynili się Panami załogi Francuskiej, i poddali miasto Komendantowi Fregaty Angielskiej, która w Porcie stała. Coś podobnego miało się zdarzyć pod *Prewesą*, lecz o tym nie masz jeszcze doniesień nie zawodnych.

Pogłoska o zadanej klęsce *Wehabitom* w *Arabii* i o opanowaniu Stolicy *Deraje*, bynajmniej się nie potwierdza; owszem przeciwnie wcale, stąd i zowąd, przychodzą wieści.

Co się tycze także oblężenia zbuntowanych w *Sattalii*, nie pomyslnego nie zaszło: a nadzwyczajna waleczność i opór oblężonych w nic obraca wszystkie usiłowania Kapitana *Baszy*. — Dnia 2go Czerwca wcale niespodziewanie, dotychczasowy *Reis-Galib Effendi* został złożony z Urzędu i do *Kutahii*, Stolicy *Anatolii* odesłany. Jego następcą jest dotychczasowy *Beyligsch-Seyda Efendi*. (z *G. Rysk. Zusch.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Podług ogłoszenia Gubernatora i Prokuratora Najjaśniejszej Rzeczy-pospolitej Genueskiej pod datą 18go Czerwca, proponowane modyfikacye w Konstytucyi 1576 roku, i od Lorda *Bentinck* pochwalone, wpisane zostały w Księgi Stanu, aby nowej Konstytucyi służyły na zasadę. W skutek tego ogłoszenia, przystąpiono do wyboru 30tu mężów pocztowych, (*Probi-viri*) którym ma być poruczony obiór Rady i Senatorów. Ci 30tu składają się z 12tu Genueskiej Szlachty, z 10ciu Obywateli innych części

Rzeczy-pospolitej, i z 8miu właścicieli, Kupców i Adwokatów.

— W *Rzymie* wprowadzono znowu dawniejsze prawa i podatki z żywności i tabaki, a pod dniem 18tym Czerwca nakazano, aby wszyscy dłużnicy stanu w przeciągu dni 8miu, pod karą sądowej egzekucyi, wszystkie zaległości wypłacili.

— *Gazety Londyńskie* donoszą, że wyrazniej jeszcze, niżeli Lord *Castlereagh* w Izbie Niższej, wytłumaczył się Lord *Liverpool* w Izbie Wyższej względem *Neapolu* i *Sycylii*: „Nie sądzę, mówił on, aby na mocy traktatu *Paryskiego* uważać już należało *Sycylię*, iako kraj sam w sobie exystujący, i aby ten traktat wyłączał zjednoczenie tego kraju z *Neapolem*, gdyby ten ostatni środek na przyszłym Kongressie za potrzebny uznano. „

— W *Dublinie* kilka handlujących domów płacić przestały, co zapewne pociągnie za sobą wiele bankructw wewnątrz kraju. Przyczyną tego jest nagłe i niespodziane przejście ze stanu wojny do stanu pokoju. Kupcy, którzy zboża i mąki Rządowi dostarczali, i mieli wielkie zapasy tych produktów, nie znajdują teraz korzystnego na nie odbytu. Wiele także spekulacyi handlowych innego rodzaju zostać musiały bez skutku.

— Król Hiszpański rozkazał się upomnieć o wszystkie papiery i dzieła sztuki, które Agenci *Józefa Bonapartego* z *Hiszpanii* do *Francyi* uwieźli.

— Syndyk miasta *Hamburga*, *P. Gries*, doniósł Senatowi z *Paryża*, że Rząd Francuski zabranie banku *Hamburskiego* uznał rabunkiem, i Skrzywdzonym zostawił wolną drogę czynienia oto z *Davoustem*.

(z *Gaz. Berlin.*)

— Nowa Konstytucya dla *Frankfortu* nad *Menem* została Ministrowi *Steynowi* do rozwagi i potwierdzenia poddana.

— Xiążę *Orleański* z *Tulonu* udał się morzem do *Palermo*.

— Mówią, że *Ludwik Bonaparte* przemieszkować będzie w *Rzymie*.

— Twierdzą, że *Szwecya* na miejscu *Gwadelupy*, której odstąpiła *Francyi*, otrzyma osadę *Hollenderską* *Suriname*.

— Uniwersytet *Paryski* został tymczasowie przez Króla w teraźniejszym swym kształcie utwierdzony.

— W *Kopenhadze* spodziewają się, że dnia 1go Augusta nastąpi trzecie i wcale nowe urządzenie banku. Teraz kurs ma być w rękach *Kopenhaskiego* *Zyda Hembro*, który znowu od *Hamburgskich* *PP. Hertz Libertin* i *Hesse* zależy. Ci podług swego upodobania zniżają lub podwyższają wartość złota i srebra, i zyskują, iak słyhać, co tydzień sto milionów talarów w papierach, to jest 3 miliony *Species*.

— Rządy szczególnych Kantonów w *Szwajcaryi* zaprzysięgają teraz utrzymanie nowej Konstytucyi, wyiawszy tylko Kantony *Bern*, *Freyburg* i *Solothurn*, o których jeszcze zaprzysiężeniu gazety nie doniosły. Najznakomitsze artykuły tej Konstytucyi, są: że we wszystkich częściach *Szwajcaryi* żadne poddaństwo nie ma miejsca: że każdy *Szwajcar* jest żołnierzem, i że trwająca siła zbrojna krajowa wynosi 30,000 ludzi. (z *Gaz. Rysk. Zusch.*)

— *Dostrzegacz Austriacki* zawiera: „Pisma publiczne zawierają następną charakterystyczną anegdotę o *Napoleonie*: na krótki czas przed wyjazdem *Lucyana* z *Francyi*; zaszła między nim i *Napoleonem* bardzo żywa rozmowa i sprzeczka. *Lucyan* wyrzucił swojemu bratu, że ten niedostatek umiarkowania, i ten duch podbijania Narodów, który zawsze nim władał, zrzadzi nieszczęście *Francyi*. *Napoleon* zlebardzo to przyjął, i brata, który się zbliżył do okna, zapytał: czy widzisz tę gwiazdę? Ja nic nie widzę, odpowiedział *Lucyan*. — Otóż ja ją widzę, rzekł *Napoleon*, i dopóki sam tylko ją widzieć będę, nie przestanę zasadać na niey całej moiej ulności. — *Lucyan* wyjął na ówczas swój zegarek, i rzucając go pod nogi bratu, rzekł: twoje szczęście tak się rozbił iak ten zegarek, a *Francya* i cała twoja *Familia* przez ciebie w nieszczęściu pogrążone będą.

P O D R A D

3 Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo, zamierzając sobie czynić przewozy Skarbowych produktów z jednego miejsca w drugie, wzywa zyczących sobie, aby się raczyli stawić w każdym dniu do tejże Kommissyi dla targów, gdzie będą uwiadomieni o terminach i ilości do przewozu. 12go Julii 1814.

Siódmey Klasny Bestiuzew Rumin.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

1 Roku 1814 Julii 16go dnia, za Dekretem Remissyjnym Ziemskim Powiatu Wileńskiego w roku 1811 Februarij 4go dnia zapadłym między Kredytorami i wszelkiego tytułu Pretensorami W. Józefa Kontowta Rotmistrza Wołkowyskiego, Sąd Exdywizorski do Folwarku Puczan w Powiecie Wileńskim leżącego, w pierwszym terminie zieczawszy inwentaryczną uczynił, Administracyą przeznaczył, wymiar gruntów Komornikom zalecił, komportacyą wszelkiego majątku na Dziedzicu i Zenie jego wskazał, przyszedł termin oczewisty na dzień 20ty 8bra zakreślił, w którym zieczdzie swoim Akta wszelkie, oraz Licytacyą ruchomości domierzyć postanowił — Ażeby więc Kredytorów i Pretensorów wiadomość doszła ogłasza.

Onufry z Klimontu Klimowicz Sędzia Ziem. Exdywizor. Prezydujący.

Justyn Mikulicz Sędzia Grodz. P. W. Exdywizor.

Antoni Kopanski Sędzia Grodz. Pttu W. Exdywizor.

Józef Januszkiewicz Ziem. Wileńsk. i Exdywizorski Regent.

1. Litewsko Wileńskiego Głównego Sądu Departament drugi wypełniając przedpisanie Rządzącego Senatu w Ukazie onego 1810. Roku Decembra 7. dnia w Sprawie zagranicznego Obywatela Franciszka Zaby i zostającego w stopniu tego za przelewem Pułkownika byłych wojsk Polskich Bernarda Pęczkowskiego, o poszukiwaniu od Aktualnego Stanu Konsyliarza i Kawalera Pusłowskiego 1461. Czer: zll: z procentami wyszłym wyrażone: Postanowił: Dokument wlewkowy na wzmienioną sumę przez Franciszka Zabę Pułkownikowi Pęczkowskiemu wydany i do Akt Departamentu pomienionego pod Rokiem 1810. Januاری 10. wprowadzony z Akt tyhże wyeliminowawszy, wypis onego pod dniem 2. Apryla tegoż 1810. Roku za Nm: 1060. wydany uniecznieć, i aby Autentyczny Dokument wlewkowy, w żadnym miejscu niebył poczytywanym za ważny, i jeżeli się zaś gdzie w przedstawieniu okaże, Departamentowi 2mu Sądu Głównego został zwrócony, przez Gazetę Kuryera Litewskiego opublikować, co się uskuteczni.

Sądu Głównego Sekretarz Dobrzański.

2. Za Remisją Sądu Głównego Lit: Wileń: 2go Departamentu w Sądzie Ziem: Wileń: z porządku wołania Aktorów odchodziła Sprawa między Kredytorami, Pretensorami i Debitorami W. JPana Stefana Wasilewskiego Regenta Granicznego Brastawskiego, Adwokata Sądu Głównego Lit: Wileńskiego, w której Sąd Ziemski Wileń: między innemi jako w pierwszym terminie właściwymi wyrokami, na wszystkich Kredytorach i Pretensorach stawiających i niestawiających komportacyą wszelkich Dokumentów zezawszy od dnia 1go zbra 1814 roku w ciągu czterech tygodni do Kancelaryi Ziem: Wileń: spełnić się powinna uznał, i równaż komportacyą nie tylko in natura Dokumentów lecz nadto ruchomego majątku na rejestrze na samym W. JPanu Wasilewskim zadeterminował, Debitorów do jednoczasowej rozprawy adcytować dozwolił; Zeby więc wszyscy Kredytorowie i z jakiegokolwiek bądź źródła do majątku W. Wasilewskiego pretensye uraszczać mogący Pretensorowie sub amissione causae, a Debitorowie że w niestanności onych nastąpi oczewisty wyrok do jednoczasowej w przyszłym Sprawy przypadnieniu łączyli się rozprawy i niewiadomością nie zastaniali się, niniejszą trzykrotną wydaie awizacyą.

3 Magistrat miasta Wilna, przez rezolucyą po proźbie od Obywatela Wileńskiego Jerzego Dobrowolskiego Opiekuna Nieletnich

Łaszkiewiczów podaney dnia 10, t m. nastąpi, postanowił: Dom drewniany w Wilnie pod Nrem 670 na garbarskiej Ulicy za byłą Tatańską Bramą będący, po zmarłym Obywatelu Wileńskim J. Łaszkiewicz, pozostały, jako odłupony; po opisaniu i ot. x waniu przez publiczną licytacyą na satysfakcyą Kredytorów i Pretensorów, wyprzedac: o nastąpić mający wypzedacy, i o terminach do Licytacyi, przez Gazetę i Druki ogłosić — Dla spełnienia czego, będąc z Magistratu wyznaczonym zawiadaniom powszechność, iż pomieniony Dom przez Publiczną Licytacyą wyprzedam w terminach: 1szym dnia 29go Julii; 2gim dnia 5go, i 3zim ostatecznym dnia 12go Augusta 1814 roku, i że za złożeniem summy postąpić się mający i dopłaceniem punktów przed licytacyinych; Nabywca, będzie miał wydane Prawo wieczyste, a zatem żyjący nabydź pomieniony Dom, raczą iawić się w terminach rzeczonych na miejscu położenia onegoż Domu do Licytacyi — Pisan roku 1814 Julii 20go dnia.

Józef Klimaszewski Burm. M. W.

1. Roku 1814 miesiąca Junij 10 dnia, w skutek Dekretu Ziemskiego Powiatu Upitskiego na dniu 5 Junij roku terażniejszego zapadłego awizacyą się wszyscy interesowani, iż po zeszyłym Adamie Medemie, zrobiła się Sprawa o Sukcesyą po nim, między bracią Wilhelmem, Woldemarem, i ich Synowcem Wilhelmem Medemami — W teyże samey Sprawie zaigci są wszyscy dlu nicy zeszyłego Adama Medema i jego Kredytorowie — i teyże samey Sprawy Woldemar Medem przypadałszy schedy na siebie po Adamie Medemie, oświadczył Exdywizor, i ta uznana — Zeby tedy wszyscy interesowani do funduszu po zeszyłym Adamie Medemie pozostałego, mający pretensye, przed Sędem Ziemskim Upitskim w roku terażniejszym od pierwszego Octobra rozpocząć się w mieście Poniewie u mającym, sami przez się, lub przez swych Plenipotentów stawali, a W Wilhelm Medem, jeśli jest w życiu, aby na ten termin w myśl Dekretu osobiście stawał pod strasą rzeczy, tak iak Dekret zastrzegł, to przez gazety od Sądu Ziemskiego Pttu Upitskiego czyni się ostrzeżenie.

Michał Pietraszewski Prezydent Sądu Ziem. Upit.

2. Za Remisją Sądu Ziemskiego Szawelskiego, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w mieście Szawlach zebrany, na Zieczdzie początkowym, dnia 22go Junij roku terażniejszego w konkursie Wierzytelców, W. JP. Klemensa Banialewicza byłego Sekretarza Izby Szlacheckiej, nad Domami i Placami tegoż w Mieście Szawlach; iako też nad Posesysami Tradycyninemi onego w Powiecie okazanymi — Administracyą przeznaczywszy — Komportacyą wszelkich dowodów, oraz Ruchomości, poczynając od dnia 1go Augusta 1814 roku, w przeciągu tygodnia, z lokacyą cztero-niedzielną w Kancelaryi Ziemskiej Szawelskiej, postanowił, i Zjazd powtórny na ostateczne rozszadzenie, do dnia 15go Octobra 1814 roku odłożył — Na który termin gdyby Pretensorowie W. Banialewicza, z dowodami pod upadkiem w rzeczy, iawili się, zastrzegł — Oczem tenże Sąd przez awizacyą ogłasza — Dtt roku 1814 Msca Julii 2go dnia.

Sądu Ziem. i Grodz. Powiatu Szawel oraz Exdywizorskiego Regent, Dominik Noreyko.

2. Sąd Magistratu Miasta Wilna w Sprawie małoletniej Petroneli Szmytówny w asystencyi Opiekunów JPP. Antoniego i Maryanny Ochocińskich czyniącey, jako Sukcesorki zmarłych jey Rodziców, Obywateli Wileńskich Ludwika Anieli Szmytów, z Kredytorami, Pretensorami i Debitorami zaintentowaney przez Dekret na dniu 29 Maja idącego 1814 roku ferowany naznaczywszy odpowiednie rodzaiowi Sprawy dyllacye, w następny przypadnieniu oczewistą rozprawę sub amissione rei zastrzegł, i w tém porządku awizacyą po Kredytorów i Pretensorów zmarłych Ludwika i Anieli Szmytów, aby do następney oczewistej rozprawy do tegoż Sądu Magistratowego, z dowodami sub amissione rei jawili się i stawali, potrzykroć przez Gazetę Kuryera L t: wydać zadeklarował — W jakowym celu niniejsza awizacya i wydaie się — Dnia 16 Julii 1814 roku.

Józef Klimaszewski B. M. W.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rosyą &c. &c. &c.

Pozew Edyktalny przed Magistrat Miasta Wilna, wedle Dekretu dnia 29 Maja 1814 roku tegoż Sądu, Licytacyą i Exdywizyą po zeszyłych Ludwiku i Angeli Szmytach Obywatelach M. Wilna Małżonkach z instancyi nieletniej Petronelli Szmytówny Sukcesorki i jey Opieki Szlach: Antoniego i Maryanny Ochocińskich Małżonków, pomiędzy stawiającymi Kredytorami i Debitorami zaszyłego, z Regestru Summarijnego, po zadecydowaniu odpowiednich rodzaiowi Sprawy dyllacyow, w następny przypadnieniu oczewistą rozprawę sub amissione rei deklarującego — z Rachunków, Regestrów handlu przy Bilardzie prowadzonego po zeszyłych Szmytach Małżonkach znalezionych, w decydowaney komportacyi przez Sukcesorkę i jey Opiekę okazanych — o zażądzenie na Urodzonych Macieiu Każyńskim Antreprenerze srebrem rubli 39. na Michale Lewidowie zll: 123 gr: 4. na Macieiu Statkowskim byłym Aktorze zll: 105 gr: 10. na Palczewskim Muzykancie zll: 11 gr: 10. na Hentelu byłym Aktorze zll: 8. na Akademiku Kozakiewicz zll: 3 gr: 14. na Zylińskim zll: 117. na Rotcie Tranzlatorze zll: 100. na Tuczkiawiczu zll: 56. na Akademiku Unickim zll: 7. na Fiszczewskim Aktorze zll: 80. na Raczewskim Rotm: Wojsk Rosyjskich zll: 11 gr: 22. na Kazimierzu Walentynowiczu zll: 21 gr: 20. i oddzielnie za Kartami i Obligami — na Urodzonych Michale Chalupie z Obligu zwróconego niewolnie przez zeszyłą Szmytowę czer: zll: 80. i z zawiązania teyże Szmytowej

czar: zł: 50. na Adamie Malinowskim Aktorze wedle Inskrypcyi dnia 18 Junii 1811 roku rubli sr. 30. na J. Kopaciewicz wedle karty dnia 18 Junii 1805 roku zł. 85 — wizyt-kim zaś Obżalnym, jako na rzecz nieletniej Sukcesorki i ogólną małą pod rozdział Kredytorów poddaną o procenta i expensa prawne, na każdym poszczególnie, z Inkwizycją ad extenuationem do majątków leżących — a ruchomych o licytacyą — w niewystarczeniu o skutki Art. 98 z R. 4. i o to co czasu sprawy proszonym będzie, S. M. Z.

1814 Julii 16 dnia Wożny tę kopią Pozwu Edyktalnego w Sprawie JPP. Antoniego i Maryanny Ochocińskich Opiekunów czyniących w imieniu nieletniej Petronelli Szmytówny po Debitorów przez Komportacyą w Konkursie po zeszyłych Ludwiku i Angeli Szmytach Małżonkach Obyw. M. Wilna złożonym okazanych wywieconego przed Sąd Exdywizorski Magistratu Miasta Wilna dla umieszczenia w Gazecie Kraiowej Kuryera Littgo podałem.

Stanisław Parymonowski Wożny Pttu Wileń.

3. W skutek Dekretu Remissyynego Sądu Głłgo Lit: Wileń: Departamentu 2go w roku terażniejszym 1814 miesiąca Maia 11 dnia ferowanego, Taxę i Exdywizyą na ogólny majątek ziemny i ruchomy W. Franciszka Przewłockiego Szambelana b. Dworu Pol: oraz kognicyą wszelkich zapisów przez niego wydawanych celem zrobienia satysfakcyi Kredytorom decydującego — Sąd Taxatorsko Exdywizorski w komplecie na termin oznaczony 1go Julii roku idącego do majątności Linkowca w Powiecie Rosień: położonego ziechawszy, porządkiem Remissą przepisany, wszystkim stronom na Dekrecie Remissyynym będącym i dalszym Wierzycielom W. Szam: Przewłockiego pretensye mającym, komportacyą wszelkich Praw, Zapisów, Obligow, Kart, Rewersow i różnego tytułu dowodow do Kancellaryi Granicznego Sądu Pttu Rosień: od dnia 20 miesiąca Julii do dnia 28 tegoż miesiąca z sześciami niedzielą persystencyą onych przeznaczył, inwentaryą majątkow Linkowca, Gilow, alias Widukłow, oraz tradycyjnych wsiow Lepayciow i Koszni determinował, Administratorow ustanowił, Komornikow na pomiar Dóbr Linkowca i Widukłow zapisał, oraz W. Słowaczynskiego Sędziego Graniczn: Pttu Rosień: do skomportowania z uprzedniej Exdywizyi Dóbr Linkowca mapy oryginalney i obwodnicy zobowiązał, i termin powtórnego zjazdu swego na dzień 15 miesiąca 8bra roku terażniejszego odroczył, na który aby wszystkie strony z zupełną gotowością stawały, sub amissione przez Gazetę Kuryera Littgo awizuję.

Józef Chłopiński Ziem: Pttu Kowień: i Exdywizyi Prezes.

Stanisław Białkozor Prezydent Grodz: Pttu Upit: Exdywizor.

Ignacy Korzeniewski Sędzia Ziem: Pttu Upit: i Exdywizor.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

Dom do sprzedaży

1 Dom murowany trzy-piętrowy w mieście Wilnie na Ulicy Niemieckiej pod Nrem 86 położony do Nadwornego Sowietnika Rogalskiego należący jest do przedania na bardzo wygodnych kondycjach. — Ktoby ony życzył nabydź, raczy zgłosić się do Aktora mieszkającego w Kamienicy Szlachcica Wierszółowicza za Tatarską bramą.

2 Niżej podpisany, na mocy danej mi Pełnomocney Plenipotencyi przez JO. Kieźnę Maryannę z Granowskich Lubomirską i Urzędownie przyznanej we Lwowie dnia 10go Junii roku 1814, a tegoż roku dnia 19 Junii w Warszawie oblatowanej, czyli w tak nazwany depozyt do Akt Notaryusza Publicznego W. Walentego Skorohod Maiewskiego złożony: a w Wilnie do Akt Ziemskich Wileńskich podany, i przez Regenta Józefa Nahorowskiego dnia 16go Julii roku idącego przyjęty. — Proszę wszystkich mających iakiegokolwiek bądź rodzaju pretensyą do wyż wspomnioney Kieźney Lubomirskiej, zgłosić się do mnie, przesyłając objaśnienia swych pretensyów, w taki sposób: ilość N. Dokument w dacie N. podpisany przez samą Kieźnę. lub przez umocowanego od Niey — Prezensorowie z Xięstwa Warszawskiego zechcą adressować Listy do mnie pod kopertą W. JPana Jana Hoffmana mieszkającego w Warszawie w Domie moim pod Nrem 623 przy Ulicy Danilewiczowskiej; Litewscy i Białoruscy pod adresem W. JPana Jerzego Gutta, zamieszkałego w Wilnie przy Ulicy Zamkowej w własnym Domie — Wołynscy zaś i Podolscy pod adresem W. JPana Dyzmasy Ginetta, przez Pinsk w Stolinie — Datt w Wilnie dnia 17 (29) Julii 1814 roku.

Alexander Pociej.

z Oświadczenie od Rządcy Słonińskiego wojennego Lazaretu Fryderyka Preysa, w odpowiedź na takoweż umieszczone w Gazecie Kuryera Litewskiego Nro 16. 17. i 18, roku idącego. Karolina z Preysów Machnaurowa, i Maryanna Preysówna, Siostry moje rodzone, wywdzięczając się za podejmowane po naszym osieroceniu przezenienie jednego kosza w ich wyżywieniu, Edukacyi, i ledney postanowieniu, trzymając i użytkując teraz same jedne ze wspólnego nam rodzeństwa należnego majątku, mnie brata w publicznych pismach czernić ośmielać się. — Ostrzegając publiczność gdyby mi kredytów zaciągać nie ufała — Dziękuję naprzód moim Siostram, a obok ich i Szwagrowi Michałowi Machnaurowi Aptekarzowi Wileńskiemu, za ich o dobro publiczności troskliwość. Co do mnie oświadczam się przed tą publicznością, której względy w moim powołaniu potrzebne, że praca moja i praktykowany Talent, wystarczą otaczającym mnie potrzebom — bez smutney konieczności uciekania się do kredytów — A nim Władza do której to należy rozwiąże kwestyą, czy Sędą moja po Rodzicach pozostała zmarnotrawiona. iak się podobało Rodzeństwu umianować, przeze mnie lub nie? Troskliwy o mój honor, iak tylko od mych przyjaciół ostrzeżony o takowym mych Siostr i Szwagra przywiązaniu zostałem (co nastąpiło późno z okazji mego ze Słoniem na czas wydaleni się) Wraz odpowiedzieć na one poszytałem za najpierwszy obowiązek. Ru 1814 Mscia Julii 6go dnia.

F. P. Upr. Sł. W. Laz.

Zbiegli ludzie

1 W roku terażniejszym 1814 Julii 10go dnia z majątku Ruskiego Sioła JW. Michała Mackiewiczza Prezydenta w Gubernii Wileńskiej Powiecie Zawileyskim Parafii Węstomskiej położonego, zbiegli trzy ludzie — szły Wincenty Sodomir wolny za Paszportem, urody średney więcej brunet iak biały, mający lat 22 z zasuszniczką w lewym uchu dużą białą, wziął z sobą Surdat żółty białowy i dalsze odzienie. — 2gi Antoni Daszkiewicz poddany lokajczyk, a razem i krawczyk, pisać umie dobrze mający lat 18, twarzy pociągłej, włosów na głowie ciemno rudych, nosa dużego, urody średney ciękiej. — 3ci Roman Hołowacz także poddany, mający lat 18, urody średney, włosów ciemnych, był Kuchcikiem. — Ktoby pomienionych ludzi wszystkich, albo któregośkolwiek bądź złowił, niech raczy zawiadomić niżej podpisanego zarządzającego Domem JW. Podczaszyc Kossakowskich pod Nrem 149 sytuowanego w Wilnie. — A nagrodę z wdzięcznością przyzwolita odbierze.

Józef Ciszewicz.

2 Z dnia 15go na 16ty miesiąca Julii roku biejącego, w nocy poddany Suderwiański nazwiskiem Jan Kudosz, jadąc z W. Wołkiem Sędzią Granicznym Nowogródzkim na pierwszym noclegu z Wilna w Korzyści, zabrawszy wszystkę swoją liberyą, a nadto poczyniwszy wiele szkody swojemu Panu, mianowicie w zabranii Bielizny Hollenderskiej, Batystowej i pieniędzy, uciekł iak widać do Wilna — Pomieniony zbieg jest wzrostu średniego, pldci białey, twarzy pociągławey, oczu szarych, nosa średniego, włosów z białą-ciemnych, wieku od lat dwódziestu czterech, ubrany w Surducie ciemno szaraczkowym, lub też we Fraku szaraczkowym — Ostrzega się więc, aby nikt takowego zbiega nie śmiał, ani na służbę, ani też chociażby przechodem przyjmować do siebie, lecz ktoby onego zobaczył, niech raczy dostawić do Suderwy, a otrzyma nagrodę. — Datt 1814 Julii 17go dnia.

Felix Wolk.

Ogłoszenie powtórne

3 Szkoła Głucho-Niemych, pod Dyrekcyą X. Zygmunta Ru 1811. w Wilnie w Domu J. XX. Misyonarzów rozpoczęta z Głucho-Niemymi uczniami, przerwana została z przyczyn zaszyłych publicznych okoliczności. — Tenże sam X. Dyrektor Głucho-Niemych poświęca powtórnie swoją pracę i pomoc dla tych nieszczęśliwych od natury upośledzonych dzieci, i wzywa ich Rodziców troskliwych, aby ustnie, lub przez pismo do niego nadgłosili się. — Zyczy sobie mieć wiadomość o wieku pomienionych dzieci: mające mniey ośm lat, nie są zdolne do tej nauki. — Mieysce na edukacyą tymczasową obiera się w Domu J. XX. Misyonarzów Wileńskich. — Z większym pożytkiem poszłaby ta nauka, gdyby liczba uczniów zebrała się przynajmniej do sześciu osób. — Czas otwarcia tej szkoły późniey się naznaczy.

1 Uwiadomienie Publiczności od niżej piszącego się, iż w dniach terażniejszego miesiąca idącego 1814 roku, zgubił Cerograff z podpisem Szlomy i Jankiela Mejerowiczów Obywatelów Wileńskich w roku omionym miesiąca Februar. 27go dnia wydany na sumę Rubli srebr. 450, z Pieczętarszem Hercyka Szkolnika Wileńskiego. — Uprasza Publiczności, kto ma iaką wiadomość aby oznaymił.

Józef Chaimowicz Klacki.